

CA-NOSTRA

*** ANY QUART NÚM 144 ***

* * * QUINZENARI POPULAR * * *

INCA, 1 DE FABRER DE 1911 ***

POESIES DE D.ª MARÍA ANTONIA SALVÁ

Els metexos dies que sortí a Iluin el pre-cios tomet, tenguerem la satisfacció de re-brerme un exemplar de l'amable autora y es-timada colaboradora de CA-NOSTRA.

Apesar de lo agradable y plaent qu'es per-nostros parlar de la producció literaria de la poetessa de Lluchmajor, nos repugna per por-de fer menoscabar son mèrit devant aquells llegidors que no tenguen la satisfacció d'assaborir directament la seu poesia. Forsa es, emperò, el parlarne demunt CA-NOSTRA, si volem quedar bé ab la distingida escritora, qui distintes voltes ha honrades nostres columnes amb composicions inèdites.

En quatre seccions van triades les poesies a n-el bell tomet: *Del Cor*, *De la Pagesia, Religioses y Varies*. En totes hi brolla la poesia, abundant, espontànea, natural, com les espigues de blat en son propi sementer de terra bona y neta. Res de flors artificials, que per artístiques que sien no tenen frescura ni fan olor. La poesia de Na Salvá, es abri-nada, com tanyada nutrita de bona saba, sen-se grops, ni torsudes, ni formes y sustancies cercades, no es tocada de mans, *no té pecats*, com digué devant nostros un insigne literat mallorqui.

Si de la bella col·lecció nostros havien de triar, esculliriem les *De la Pagesia*, no per-que'n les altres no voli en la metixa inspiració, sinó perque en les camparoles, Na Salvá, té un caràcter peculiar y propi; y en aquest genre com qui ella sia la *Mestra*. Aquesta afirmació que qualcú potser trobi atrevida l'esplicarem ab un detall.

No fa molt se llegia a una reunió una pro-vatura camparola, y un inteligenç sacerdot, tocat de bon gust, digué a l'autor de la poesia: Oh! y vostè contra l'estil de Na Maria Antonia. Lo metex se pot dir de molts de poetes mallorquins. Després de l'assombrosa florida de la plana de Lluchmajor, per la pre-dilecta de les musses mallorquines, molts de poetes han provat de cantar la pagesia de nostres encontrares; tal vegada qualcún li arriba en volada; però ningú en aquella frescura y naturalitat, en aquella senzillesa evangèlica que fa sentir un infant y mostra belleses noves al consumat literat. Altres havien cantat les costums de nostra pagesia, dignes o xavacanes, axi com se presenten a l'ull observador; però ningú, com

ella, ha sabut estreure delicada poesia de la vida humana de nostra terra, la que, enlla-sada ab les flors camparoles de la Natura, ha presentat al món intelectual admirables composicions qu'ella sola sab fer. A n-aquest genre especial ella fong la primera; y si molts l'han volguda imitar, sugestionats per la bondat y bellesa de ses poesies camparoles, bé li escau el titol de *Mestra*, que noltros li hem volgut donar.

El Dr. Costa en el magistral pròleg que posa a n-el llibre, fa notar la semblansa de les aus amigues del Pare San Francesc ab lo ca-ràcter senzill, tot amor per lo humil y modest, de la cantora de Lluchmajor. Veraien encanta la delicadesa de sentiments d'una donzella cristiana, devant un niu d'aucells que troba, estima y no toca, tota plaent al veure la mare aucella que cuya ab esquisit esment, fins que ferida pel casador un dia la troba morta demunt sos propis fills, que comqui vol-gués defensar; llevors diu ella: ¡No morirán! y s'emporta la niuada. ¿Qui en la *Orfanesa*, *Un niu d'Oroneiles* y altres produccions de Na Salvá, no recorda el gran Poeta d'Umbria qui rescatava les colometes y anyellets, vícti-mes de les mans del cassador?

Sant Francesc era un enamorat poeta de la Naturalesa, quins sentiments compenetraven a n-el poble per parlar el llenguatge del amor y la senzillesa. La poesia de Na Salvá colloborada per tan venerables virtuts, es l'ambrosia més bona per fer entrar el gust es-piritual a n-aquests cors malaltisos que no troben més que prossa requïtica a la vida. Els temes escullits so n presos dels actes hu-mans de nostra gent, y el pobie precissament s'hi ha de sentir fortament sugestionat al veure la poesia y encant que vessa del seu si, estréia per abella delitosa. Els qui refuen la poesia per esser un menjar estrany a son pa-ladar, y proven de llegir una composició de Na Salvá, bé voldrán assaborir tot el llibre, moltes vegades; bé voldrán sentir les caden-cies regionals d'una música plaent qu'en-cautiva l'orella y el cor.

MIGUEL DURÁN
Inca 1 de Febrer 1911.

ORFANESA

Un jorn, quant la garriga's desxondia
a l'eclosió feonda del estiu,
dins un brot de vidauba que floría
per un ravell hi vaig trobar un niu.

Ab les ales obertes l'abrigava.
l'aucella mare ab esquisit esment:
no més a estones els fillets dexava;
volant, per a cercarlos aliment.

Falaguera després tornar solia
al niu de ses amors portant menjar,
y ab son bech els petits ella pexia,
y altra volta els tornava agombolar.

Mes un capvespre al acostarmhi, a l'hora
en qu'el sol dona sa derrera llum,
m'estranyá que l'aucell d'aquella vora
no fugis espantat, com de costum.

L'aucella mare vaig trobar sens vida,
ales esteses y el capet penjant,
les plomes sanguejant d'una ferida,
qu'acobá sa existencia palpitant.

Covant encara els fills ab tendre cura,
s'era estingida la calor del pit;
y el pobret, ignorant tal desventura,
obrien plens de fam llur bech petit.

D'aquell niuet l'escena desolada
ab sa tristesa penetrá el meu cor.
-- «¡No morirán!» vaig dir; y la niuada
vaig emportarme, com cullida flor.

¡Ay! qui al perder una mare, en l'infantesa
tant d'esment a tota hora n'ha trobat,
¿dexaría morir en l'orfanesa
els aucellets del niu desventurat?

MARIA ANTONIA SALVÁ.

***

Avuy ha vengut altre vegada l'aucell qui cada matí venia a cercar l'aliment qui mon pare li dexava dalt la baranda del terradet.

Vola, vola, taulader que ja no hi es aqueilla ma bondadosa qui te donava el menjar llevantlosé de sa boca. Vola, vola, que ell ha volat també.

Tornaten que els teus petits t'esperan. ¡Tu no sabs el fret que hi fá dins el niu quant hi falta el pare!

Oh! ¡Quants de recorts!

Com me feya observar que l'aucell en lloch de menjarse el bossinet d'enseimada, el sen duya per compartirlo ab sos fillets. ¡Com no hi havia de pensar axí el que axí obrava!

Tot quant :ecullia eren busques p'el niu. Pensaments literaris, impresions artísticas, novetats científicas tant com el be material, rès, rès, fruia tot sol, tot ho gordava per com

partirho y disfrutar en familia.

No sortia de casa en cap de les seves excursions per guanyarse (o millor dit) per guanyarnos la vida que no tornás ab alguna fruya saborosa ó floreta del camp.

Si les sortides eran dins la capital sovint tornava ab un llibre nou ó una nova pessa de música.

Lo deré que l'hi dugué el correu lloc un cuadern ab alguns dibuixos de flors y me va dir: Ho vax envia a cercar pensant que tal volta axò seria bò per voltros.

Per axò meteix es que tan clares vegades, aprofitava les invitacions a tot lo de caràcter oficial, pérque hi havia de assistí tot sol, y no gosava separat de la familia.

La vida de familia era la seuva vida. L'hivern vora la llar liant el foc. D'estiu baix del parral del terradet prenguent la fresca á la claror de la lluna....

Encara reyoletja el teulader: vina, vina, torna cada dia no't faltarà qui te don lo que ell te donava. Mes ara vola cap el niu que els teus fills t'esperan.

Jo també revaletetjant poruga he de anar á cercar el nostre pa de cada dia, mes el trob tan dol y revoltat de flors, que no sembla sino que mon pare el se llevi de la boca y el me deix sobre la baranda del jardí amagantsse, com altre temps, per veure quant el prench, derrera la persiana

¡Oh! benedida Providència! jo no puch separarte jamay de la dolsa memoria de tan bon pare!

MARIA JOSEPHA PENYA.

UNA BONA LLISSÓ

L'esperit de protesta contra tot lo que sia desorde, inmoral y inreligiós se va infiltrantse en la opinió inquera. Avuy tornam tenir la satisfacció de donar lloc a nostres columnes a un'altra valenta protesta que, unida a l'acció, han realisat 55 joves d'aquesta Ciutat en defensa de la Religió Catòlica, y que podrà servir d'escarament a tots els anticlericals.

Veisla aquí:

Sr. Director de Ca-Nostra.

Le suplicámos disponga la incerción, en su periódico de la adjunta certificación expedida á nuestra instancia.

Le dan gracias anticipadas sus atentos S. S. q. b. s. m.

J. T. A. P.

Inca 27 de Enero 1911.

Una protesta

Don Cayetano Aguiló Pomar, Secretario de la sociedad «Centro Instructivo» de Inca.

Certifico: que en el dia de hoy, una comisión de socios del citado Centro me ha hecho entrega, para que le diera el curso correspondiente, del documento que copiado literalmente dice así:

«Señor Presidente.

Los que suscriben se dan de baja de socios de este «Centro Instructivo» para protestar formalmente de la conducta de la Junta Directiva por haber permitido, uno y otro dia que, en el local del mismo, se escarnecieran los dogmas de la Sacra Religión Católica que con orgullo profesan.

Inca 23 Enero 1911.—Antonio Riera Bauzá.—Juan Truyol.—Antonio Prat.—Miguel Pujadas.—Joaquin Gelabert.—José Aguiló Segura.—Miguel Arrom.—Miguel Llopis.—Mateo Gelabert.—Gabriel Salas.—Marcelo Sastre.—Francisco Aguiló.—Pedro Miralles.—Antonio Segui.—Andrés Jaume.—José Forteza.—Sebastián Serra.—Emilio Subirana.—Jaime Bernad.—Pedro Mayrata.—Jaime Cortés.—Pedro Juan Forteza.—Juan Miró.—Antonio Beltrán.—Pedro Vallespir.—Antonio Real.—Francisco Llabrés.—Juan Bernad.—Gregorio Balaguer.—Pedro Ponseti.—Marcelino Joy Coll.—Pedro M. Rubert.—Rafael Fiol.—Francisco Valls.—Bartolomé Llompart.—Jaime Coll Seurina.—Lorenzo Fluxá.—Bernardo Aguiló.—Esteban Ribas.—Joaquin González.—Juan Pujadas.—Sebastián Llompart.—Bartolomé Pons.—Miguel Durán.—Juan Bisellach.—Juan Noguera.—Juan Garau Pieras.—Juan Durán.—Por no saber firmar Antonio Cantarellas lo hace Lorénzo Grau.—Por no saber firmar Bartolomé Jauine, lo hace Antonio Salas.—Sebastián Gelabert.—Pedro Llompart.—Bartolomé Pons.—B. Ramis.—Antonio Cortés.

Y para que conste, á petición de D. Antonio Prat y D. Juan Truyol, expido el presente siendo las diez y ocho del dia 26 Enero de 1911.—Cayetano Aguiló—Rubricado.

Sr. Presidente de la Junta Directiva del «Centro Instructivo» de Inca.»

Gloses

Casada y ramell me fas
deixa fê et voldré per nora,
eis de aprop faré fê enfora
y tu acostada en serás.

Sou reina y emperadora
no vos puch alegrar més,
en no sé que Deu volgués
que del cel fossim senyora.

Cantau, cantau ramellet;
perque vos sou l'espaseta
quant sent aquesta veveta
in'agafa mal de coret.

Oh Mare de Deu de Lluch,
que vos sou feta d'endins
d'entre montanyes y pins
als malalits donau salut.

Si m'he de morir voldría
morirmé en haver segat
al manco hauria guanyat
per ferme dir l'obra pia.

Joveneta si el cor teu
estigués a un altar
jo l'aniria a adorar
com si fos mare de Deu.

Si sou fadrí hi ha remey
y podrem festeljarmós
voldría per mirarmós
un ull a cada cabey.

Molts diven que l'amor mata
y jo dich que no es axi,
perque si l'amor matava
ja m'hauria mort a mi.

Dos qui amb ullades s'entenen
que se parlen d'amorós

sempre veuen entre ells dos ullades que van y venen.

Tens el front com l'auba fresca,
el cos com l'airós fasser,
els llavis com dolsa bresca
y els ulls entrants com l'acer.

Perque no vens a ajudarme
que mon viure ja está fet
donem de la teva llet
un poch per a sustentarme.

Si vas a cohir y culls
oliva qu'està escampada
guarda de cohí estimada
la nineta dels meus ulls.

recolhides per na
C. P.

Coses que passen

MÉS SOBRE'L TEATRE D'INCA

Se insistex demunt *Heraldo de Inca*, en fer propaganda per la fundació d'un teatre modern a Inca, que veiga esser escola de bones costums, aont se prenga de desterràr el vici y s'ensenyi la virtut. Diu que qui traci de disvirtuar l'idea està en un error lamentable, en una equivocació llastimosa, que ve ab un vidre esfumat.

Està bé. Però... ¿quina garantía se dona en prova que'l nou teatre, si se fa, serà bò? Ninguna.

Diu l'articolista:

Podrá decirseme, tal vez, que una vez construido el teatro no habría quien aceptarse la empresa ó que ésta tal vez la tendría como mera explotación, pero no creo que este llegara á suceder por cuanto podría evitarse fácilmente; además, estoy plenamente convencido que si la empresa contratara buenas compañías en sus diversos géneros y presentara obras cultas y morales, cual requiere el teatro, estoy segurísimo que el público inquieto, la buena sociedad de ésta, acudiría al llamamiento y contribuiría con su presencia á dar mayor realce y animación al teatro, pues como dije, solo á falta de obras de buen gusto literario va el público aficionándose a lo chavacano y burdo, pero esto suele acontecer en las grandes capitales, pues no creo sucediera en Inca, cuya ciudad siempre ha sido distinguida por su cultura, su modestia y su honestidad; además como exponía, Autoridades hay que su misión es velar por las buenas costumbres, y á ellas correspondería el evitarlo.

Però bono. Justament s'ha d'esperar en havarhi el teatre fet de pianta nova, per evitarse la esplotació (de carn fresca)? Justament s'ha d'esperar llevors el manjar companyies bones que presenti obres morals cultes, y de bon gust? ¿Y la bona societat inquera ara que està per bamba? ¿Y aquestes autoritats que la seva missió es vetlar per les bones costums (del teatre) perque no eviten avuy, aqueix metex carnaval, les representacions inmorals que se donen a Inca? Miraú que són les coses: llevors tot seria bò i

ara tot es dolent. Cabalment, una de les persones que més el cap calent d'ú en la construcció del coliseu es l'empresari del de Ja plassa. ¿Perque no se convertex avuy donant bones funcions y creurem en les propagandes que se fa del teatre vendor?

Autoridades hay que su misión es velar por las buenas costumbres, y á ellas corresponde la evitato.

¿Quines autoritats son aquestes? Nosaltres trobam que s'hauria d'anar consultar ab elles la conveniència o no de la construcció del teatre; no fos cosa que se carregás el mort a una autoritat de vellar y evitar els escàndols escenaris, y no s'hagués tenguda l'atenció de demanar el seu parer abans de construirse el teatre.

Consti, que noltros en principi no estam contra tal iniciativa. Comprendem que no està dins lo absolutament impossible el funcionament d'un teatre bò; però ho trobam ben difícil dins lo degenerament aont es arribat. Se vol invitar a les families *pudentes* per contribuir en l'empresa com una obra de moralitat y cultura. Les families riques y acomodades d'Inca, soLEN esser ben honradas y cristianes, per lo metex, cal posar els peus ben plans y voler veure bones basses y segures abans de prometre accions en una obra que, si pot esser escola de bones costums, també pot esser, y per regla general es, cantina de vics.

EN MASSOLA

SOCIALS MALLORQUINES

CAXA DE PETRA

El seu secretari y colaborador nostre, D. Francesc Ramis, ha tenguda la amabilitat d'enviarnos un estat del moviment de contes del segon exercissi corresponent al any 1910. Apesar del agrairent en que tenim l'amic, nos ha feta una mala feyna per la seva llargaria kilométrica, que nos priva de publicar enter, com seria nostre gust, tant important moviment, aconhortarnos en ferne un estracte:

CAXA

Existència procedent	Pessetes
del exercissi anterior	037.670'61
Entrades per tots els	
conceptes.	196.330'13—234.000'74
Sortides per tots conceptes durant el present exercissi.	198.910'17

Existència. . . 35.090'77

La caxa ha venut a n-els socis per 36.719, 69 pess. de abons químics, que li han costat juntament en sos arreus 35.214'68 pess. donant un benefici de 1.535'01 pess. Els abons consumits pels socis son 377 tonalades.

Ha venut a n-els socis 167 sachs de faves, valor 3.564'00 pess. que li han costat juntament en sos arreus 3.425'16 pess. ab 138'84 de benefici.

Tenen una arada Bajac n.º 3 bis. Y la Junta general del 22 de Janer va acordar comprar un altra arada igual a la que tenen, una tran-

cadora de melles, una porgadora de grans de les més perfeccionades, y estable la primera fiola de la Caxa Rural, consistent en assegurar el bestiá de feyna.

També rebrán aviat un regular carragament d'arrós pels socis. Tot axó de compres y venudes fins avuy es en grós.

No se pot demanar més d'una caxa de quinze mesos d'existència.

El Sr. Rector, y els Srs. Rullán, Ramis y altres amos y senyors que sentim no recordar son persones de gran cor que treballen per la felicitat de Petra. Deu los ho pagarà a forsa de bendicions y sos corvecins ab amor y agrairent.

Croníco d'Inca

Janer de 1911

Dia 19.—El vespre, alguns capbuys anaren a donar seragat a la família de Mestre Joan Aguiló del carré de Dureta, maltractant a tots els de casa y a un jove que sortí en defensa seva.

El Sr. Batlle les fé tancar dins el quartet dels borratxos per 24 hores, donantlos aygo fresca per racció. ¡Quin dijuni y quina vergonya per jovenets tan estufats!

—A la Casa Consistorial han possada una balansa pública, perque la gent pugà anar a comprovar si li han donat lo just a nostres plasses.

Dia 21—Van a passar el dia a n-el quarto, que ja sabeu, alguns jovenots per fer una fresca grossera, ab picarols, y los fan pagar 5 pessetes de multa.

Dia 22—Se fa una crida prohibint fer fresques que ofenguin el decoro y la moralitat pública, com també ferne en sa nit y donar broma encara que sia innocentia.

—Comensen a la Parroquia uns exercisis espirituals per homes dirigits y predicats pel Rmt. P. Jaume Rosselló de la Congregació dels SS. CC.

Dia 23.—El P. Jaume està fent una verda revolució espiritual en nostra Ciutat; es tant s'interés que ha despert, que la nota palpitant de totes les converses son les seves conferencies. Els vespres s'umpl la iglesia d'homos sols, calculantse si n'hi assistexen 1500. A les plàtiques que fa a les cinc del matí, que poden anarhi dones, deu arribar a dos mil persones que, uys espolsats, no tenen por al fret que trepana. Persones hi ha que venen de mitja y una hora lluny a missa primera per sentirlo.

—Se donen de baxa del *Centro Instructivo* 55 socis, protestant de que allá d'alt s'hagin burlat dels qui assisteixen a les conferencies del P. Jaume y fossen despreciats els dogmes catòlics.

Dia 25.—Se fa una primera comunio d'uns 500 infants de 7 a 8 anys de edat, cumplint els desitjos del Papa. Es un acte tendrissim que emociona y encanta, veent les contestacions que fan a les exotacions del P. Jaume. Parex que tenen el sen y de personnes majors.

—Se tracta de fundar a n-aquesta Ciutat una societat o Cambra Agrícola Comercial.

Es elegit per l'Ajuntament inspector de queviures D. Sebastià Jaume Ribot, de Pollensa. Lo felicitam.

—A la *Fonda de Espanya* fan un sopà d'una cinquantena de cuberts els socis que se donaren de baxa voluntaria del *Centro* per commemorar tal acte, brindant per la Religió, per la patria, per Inca y per la unió de la joventut inquera.

Dia 28—Avuy acaba la solemne Oració de Coranta Hores dedicades a Santa Paula, a la iglesia de Sant Bartomeu. El M. I. Sr. D. Mateu Garau, Canonge penitencier e-hi ha predicat sermons plens de doctrina demunt les virtuts de la Santa de Betleem

Dia 22.—El Pare Jaume l'ha fet grossa. En lo seu zel logra una comunio general d'un milanar d'homos, vegentshi representades totes les classes de societat inquera. En los que hi son anats a altres misses son uns 1500 els reconciliats en Deu. Se parla de vertaderes conversions, de restitucions, de confessions de personnes que no cumplien en lo precepte pascual. A l'ofici va esser la bona en tant bon sermon y tanta genfada; y si fossin pollensins, dirsem que'l capvespre va esser la millor: tres mil homos recorren nostres plasses y carrés resant el rosari publicament y cantant himnes piedosos de Missió. Arribats a la iglesia, se fa'l darrer trò de tant d'entusiasme, repetint *El Perdó*, ab accompanyament de tota la trompetaria de l'orga, la qual, esent tant forta, l'apagava la veu imponent dels convertits.

¡Benhaja els revolucionaris de la causa de Deu!

—El señor Batlle, D. Francesc Llabrés, posa sa firma y el sagell de la Ciutat a un document firmat per tots els Ajuntaments interessats en que se fassa una via de ferro que ha de partir d'Inca cap a Seuva, passant per Caimari, Campanet, Búger, Pollensa, Alcudia y voltant per l'Albufera y Sa Pobla.

Aquest document va dirigir al Govern demandant la aprovació dels plans y la consequent subvenció, com a ferro-carril secundari.

Dia 30.—Derrer acte d'exercisis ab plàtica pel P. Albertí; y com qui no res, van a combregar a missa primera més de 500 personnes.

Dia 31.—Mos diven que la Tercera Orde de Sant Francesc va a fundar una biblioteca circular pels seus membres.

—El mes de Janer vol quedar bé. El vespre se inauguren aygos abundants que haurán fet ratjar els auballons y fer revenir les fonts y pous. Gracies a Deu.

—A la casa del pes del bessó del carré de Dureta propietat del Municipi, s'hi estan fent importants obres dividintla ab dues ab l'objecte de estalarhi a una l'Administració de correus y s'altra l'escola Municipal que regenta D. Antoni Gelabert y Cano qu'acaba d'esser nombrat Mestre d'aquesta Ciutat.

EL CRONISTA.

Cultura Popular

UN CONSEY D'OR

Per esser diixòs, en quant es possible a n-aquest món de miseria, ademés de està en gracia de Déu, procura tenir aquestes cinc coses.

- 1.ª—Tenir caràcter.
- 2.ª—Sabre fer múltues concessions.
- 3.ª—No murmurar d'Ell perque no se fá axò així o axidesá.
- 4.ª—No posarse seriosos per no res, ni posarse massa forts en nostres opinions. Quatre uys veuen més que dos.
- 5.ª—Sabre tolerar els defectes dels altres preferint a nostre modo de veure el de les personnes dignes y respectables.

ELS INGLESOS Y ELS GORRIONS

Els inglesos tenen diferents parers respecte la utilitat dels gorrions; y mentre alguns campers declaren guerra a n-aquests animalets, altres los defensen consideranlos beneficiosos a n-el camp per fer desapareixer els cuquets y tants d'insectes perjudicials a la

agricultura.

- Els inimicis dels gorrions empren per destruirlos el siguiente medi: escampen pels llocs visitats dels auells grans de blat, posats en remuix durant el temps de dues hores en aigardent ensucrada.
- El gorrió té'l defecte d'esser borratxo y se tira sobre'l grà que devora en gust y se posa en estat de no poder volar, caygrent com una bolla després que se cansa de fer esses.
- Mentre dorm la meula, res més fácil que recorre el camp per recui les pobres víctimes.

LLIBRERIA Carré de Mallorca número 1.—Inca

Derreres Obres Rebudes

Encyclopédia Universal ilustrada Europeo-Americanana. Se troba a la lletra B y ja hem rebut el tom IX. La casa Espasa s'esforça y se llueix ab aquesta obra verament monumental. D'aquí algunes setmanes apareixerà el tom X

	PAQUET S	PASTILLAS	PESETAS
1. ^a marca: Chocolate de la Trapa.	400 gramos	14, 16 y 24	1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2. ^a marca: Chocolate de la Familia.	460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3. ^a marca: Chocolat Económico.	350	16	1 y 1'25

Elaborados segün fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

ALMACENES SAN JOSÉ
de
Ignacio Figuerola
BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.
Sastrería y Camisería
LA CASA MEJOR SURTIDA.

La más barata

PRECIO FIJO

TRENCADURES

No més patirne ————— No més patirne

En Rafael ferrari

de ca s'Esmoladó fa correjós per sosténir trencadures de superior qualitat, cómodes, lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades.

Carrer de Martí Melje, 2.
Inca.—A ca s'Esmoladó.—Inca.

ENQUADERNACIONES

A n-aquesta Administració s'en accepten.

y axí seguidament se repartirán 405 lotys anuals per lograr la terminació de l'obra dins uns pocs anys.

Lecturas recreativas, del Apostolado de Prensa. rebuts exemplars dels 36 toms q. ha publicat fins avuy *El Apostolado de Prensa*.

Distintes Biblioteques de *Cuentos* de 5 a 10 centims la pessa de la casa editorial d'Antonio Pi de Barcelona.

Manual de piedoses meditacions composta per lo Iltre. D. Joseph Antoni Arnautó Canonge de la Sta. Iglesia Catedral de Gerona, tomos anquadernats.

Curso completo de Enseñanza Primaria critico con arreglo al método cílico por D. Miguel Porcel. Hem rebut grans remeses de tots els llibres que sobre l'ensenyansa ha escrit tant famós autor, especialment de les noves edicions.

Poesies de D.ª María A. Salvá. D'avy avant en tendrem exemplars venals en aquesta Administració.

Aquest Quinzenari se publica a censura eclesiástica.

IMPRENTA DE CA-NOSTRA

A n-Aquest Establiment se té en existència y se fa tota casta de modelació per jutjats municipals y caxes rurals baix inteligents direccions en exes matières.

Ademés s'estampen cartes comercials, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes per anuncis.

LLIBRES DE TEMPORADA

ALMANACH BAILLY-BAILLIE RE per l'any 1911.

ALMANACH DE LA FAMILIA CRISTIANA per l'any 1911.

DIETARIS per l'any 1911, econòmics y de lujo.

CALANDARIS AMERICANS religiosos, ordinaris, cas y barato y de tota casta, ab uns cromos que fan comprera.

Carrer de Mallorca, 1.—Inca.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'exanger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'25 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.